

ren opmærksom på, at det ene bestyrelsesmedlem for nogen tid siden udtalte til Månedssbladet Press, at hun strengt taget var ligeglad med, om pengene kom hjem, bare hun fik sin Ørestadsbane, altså sin minimetro.

Det var specielt om finansieringen af det. Så er direktøren i fredags i radioens Orientering blevet spurgt, om hun kunne garantere, at budgettet holdt, og efter en forholdsvis klædelig tøven sagde hun: »Nej, det kan jeg selvfølgelig ikke«. Og derefter sagde hun, så vidt jeg husker, et eller andet med, at hun jo havde de bedste folk til at regne på det, og de ville gøre, hvad de kunne, og så tror jeg, formuleringen var: Så talene kommer til at passe.

Men jeg vil egentlig gerne spørge den fungerende finansminister, om regeringen mener, at det er god måde at holde loven på, at man på forhånd fra direktørens side siger, at man ikke kan garantere, at budgettet holder.

Jens Løgstrup Madsen (V):

I bemærkningerne til § 7 i Ørestadsloven, står der: »Efter forslaget skal både anlæg og drift af letbanerne udbydes i offentlig licitation med henblik på, at der gennem konkurrence kan findes det bedste forslag i både teknisk og økonomisk henseende.«

Vil ministeren bekræfte, at begrebet offentlig licitation refererer til de regler, der er i licitationsloven om, hvordan en sådan licitation skal foregå?

Finansministeren (Bjørn Westh, fg.):

Jeg skal undlade at kommentere en del af fru Margrete Aukens betragtninger. Jeg ser heller ikke, at de fremgår af det spørgsmål, der er blevet stillet mig her.

Men jeg vil gerne sige, at det, jeg sagde, var, at der vel var meget lidt sandsynlighed for, at entreprenører ville vente med at få betaling under nogle andre etaper, der end ikke er besluttet endnu; men at man, når man anlægger et anlæg, så også tager hensyn til, hvad der eventuelt kan komme senere, kan man vel ikke bebrejde et selskab.

Men så i øvrigt til hr. Jens Løgstrup Madsen og også til fru Margrete Auken vedrørende licitationsformen og spørgsmålet om lukkede licitationer eller ej kan jeg sige, at Ørestads-selskabets udbudsform er valgt for at sikre den størst mulige konkurrence imellem de store koncerner, der giver tilbud på den slags arbejde.

Formålet er at give så meget bybane for pengene som muligt. Fremgangsmåden er i overensstemmelse med både gældende EU-regler og de bestemmelser i den danske licitationslov, der finder anvendelse på totalentreprise. Og så er udbudsformen i øvrigt ikke mere lukket over for offentligheden end den traditionelle licitationsform.

Margrete Auken (SF):

Altså nu kan jeg godt se, det er svært. Jeg spurgte faktisk helt inden for spørgsmålet. Jeg vil så lige sige, at i den besvarelse, jeg refererer til i begrundelsen, skriver finansministeren jo udtrykkeligt, at det her gælder alle tre etaper, for det er det smarteste, siger man.

Man siger også, at det er det smarteste, men man kunne jo godt have lavet det åbent; selv om det måske ikke er lovpligtigt, så er det ikke forbudt at lave det åbent. Det har man så vedtaget ikke at gøre. Man har vedtaget at sige: Det her holder vi ind til kroppen, fordi det er det mest hensigtsmæssige. Det tror jeg det er for alle institutioner. Åbenhed er altid noget bøvlfør dem, der sidder og skal lave tingene, hvis nogen skulle komme til at kigge dem i kortene.

Men der står faktisk udtrykkeligt, at man vil lave det hele sammen for at billigere det. Og så kan det godt være, at der noget af det mesopotamiske, der suser frem og tilbage her, jeg ikke kan opfatte, men så vidt jeg kan høre, så siger ministeren, at der er ingen, der vil finde sige i at give tilbud på det hele, samtidig med at vi står med noget, hvor der faktisk gives tilbud på det meste af det andet eller meget af det andet også. Og derfor er det altså svært at høre, at der ikke skulle være meget, meget bløde ting i det her.

Så beklager jeg selvfølgelig også, at ministeren ikke er blevet opmærksom på, at direktøren har sagt, at hun ikke kunne garantere, at budgetterne holdt.

Og jeg vil godt spørge direkte – man kan så overveje, om spørgsmålet er til finansministeren eller justitsministeren – hvis der nu er vedtaget i loven, at prisen skal være sådan og sådan, har man så lov til midtvejs at sidde og holde papirerne ind til kroppen og lade være med at fortælle nogen om noget som helst?

Jeg kan godt forstå, direktøren siger det, for jeg har endnu ikke mødt nogen, der tror, de budgetter holder, så i og for sig er det fair snak. Men er det også regeringens holdning, at direktøren må sige, at hun ikke kan garantere, at budgettet kan holde? Det vil jeg faktisk gerne